

for Ungdomsskolelærerinder, og at jeg i den Anledning havde foreslaaet Ministeren, at disse Kursus skulde bortfalde af Mangel paa Tilslutning, saa havde Ministeren været fri for at sige det.

Saadan som det er sagt af den højtærede Minister, maa det hos det høje Ting fremkalde det Indtryk, at jeg som Embedsmand har foreslaaet, at disse Kursus skulde bortfalde for bestandig, og saadan blev det ogsaa opfattet af den højtærede Ministers politiske Venner. Men saa saa det unægtelig meget mærkeligt ud for mig, fordi det jo vilde betyde, at jeg havde foreslaaet eet som Embedsmand, men talt for noget helt andet som Rigsdagsmand.

Nu maa jeg tilstaa, at jeg ikke kan begribe, at en Minister kan tillade sig en saadan Retorik; den genkalder i Erindringerne den Form for Retorik, som blev dyrket i Oldtiden af den Gruppe af Retoriklærere, som kaldtes Sofister. Thi Sagen er jo den, at der fra min Side foreligger en offentlig Beklagelse af, at dette Kursus i Pædagogik og for Ungdomsskolelærere ikke er i Aar; det foreligger i den Beretning, jeg har sendt for det sidste Læseaar, en Beretning, som den højtærede Minister selvfølgelig paa Grund af sin store Interesse for Statens Lærerhøjskole har studeret, og som ogsaa ærede Medlemmer har haft Adgang til at læse.

Nu kunde man jo undskylde Ministeren, hvis min Beklagelse var meget langt inde et eller andet Sted i Beretningen; men den staar paa første Side. Dér staar følgende: „Desværre var der for faa Ansøgere til, at Pædagogikkursus og Kursus for Ungdomsskolelærere kunde opretholdes.“

Altsaa har jeg ikke lagt Skjul paa mit Syn paa Tingen, men da den højtærede Minister har angrebet mig her i Tinget som Embedsmand saa stærkt og navnlig paa dette Punkt har givet Tinget den Opfattelse, at jeg ikke har været i Overensstemmelse med mig selv i de to Stillinger, jeg har, vil jeg gerne spørge den højtærede Minister: Tillader Ministeren, at jeg undtagelsesvis citerer et Par Brudstykker af embedsmæssige Skrivelser for fuldstændig at retfærdiggøre mig? Tillader den højtærede Minister det?

Undervisningsministeren (Byskov): Det kommer an paa, hvad det er for Skrivelser.

Vilhelm Rasmussen: Det er to Skrivelser fra mig i min Egenskab af Forstander for Statens Lærerhøjskole til den højtærede

Minister, to Skrivelser, som kaster Lys over det Spørgsmaal, der her er Tale om.

Første Næstformand (Pinstrup): Det ærede Medlem maa ikke indlade sig i Samtale med andre.

Vilhelm Rasmussen: Jamen, det er et Spørgsmaal til Ministeren.

Første Næstformand (Pinstrup): Ministeren faar Lejlighed til at svare, naar han faar Ordet.

Vilhelm Rasmussen: Det vil altsaa sige, at den højtærede Formand for Øjeblikket hindrer mig i overfor et Angreb paa mig i min Stilling som Forstander at retfærdiggøre mig ved en ganske simpel Op læsning af tjenstlige Skrivelser, som øjeblikkelig vilde klare hele Sagen for den høje Rigsdag. Jeg behøver for saa vidt ikke at oplæse dem, som det, jeg allerede har citeret, er klart nok, og selve den Omstændighed, at den højtærede Formand dækker Ministeren, er ogsaa talende i denne Sag.

Første Næstformand (Pinstrup): Det ærede Medlem har ikke Ret i, at Formanden dækker Ministeren. Naar Ministeren har svaret her fra denne Plads paa det Spørgsmaal, det ærede Medlem har rettet til ham, har det ærede Medlem Adgang til atter at forlange Ordet og eventuelt at oplæse de omhandlede Skrivelser.

Vilhelm Rasmussen: Jeg skal derefter gøre et Par Bemærkninger om et andet Spørgsmaal. Den højtærede Minister har nemlig ogsaa kritiseret min Udtalelse angaaende det paatænkte Kursus for Forskolelærerinder. Den højtærede Minister var tilsyneladende meget fortørnet over, at jeg havde tilladt mig at spørge til Belysning for Finansudvalget og det høje Ting, hvad der var Meningen med den Anmærkning, den højtærede Minister har skrevet. Men det er virkelig fuldt vel beføjet, at jeg har rettet disse Spørgsmaal til den højtærede Minister.

Ministeren siger nemlig i sin Tale i Sommer, at efter hans Mening skulde Forskolelærerinderne ind paa de almindelige Kursus, men det er frafaldet. Dernæst siger den højtærede Minister i Sommer, at han kunde tænke sig et 5 Maaneders Kursus, men han spotter den Plan, der hidtil havde været den gældende for denne Undervisning i en Række Fag, som hidtil har været givet